

l'enorme concurrència de transeünts que ha tingut aquell lloc en èpoques medievals, car el camí que passa per sota del turó, entre aquest i el del castell de Montbui, és l'antic camí ral utilitzat actualment com camí ramader. De l'antiguitat d'aquest camí en dona proves l'erosió activa que ha sofert en la collada durant el transcurs dels anys i cal insistir en que un lloc tan concorregut pot donar peu encara a major desconfiança. Hom hi troba, en efecte, mostres de terrissa evidentment moderna, la qual és fàcil que hi hagi anat a parar per l'acció dels vianants que encara actualment hi abunden.

Totes aquestes ratlles serveixen només per a demostrar com es fa difícil la completa identificació d'aquesta ceràmica absolutament fragmentada que es troba pel damunt, sense un estudi adequat, sobre tot tenint en contra alguns factors que separen aquestes restes d'altres ibèriques ja ben conegudes i controlades; això, deixant de banda encara les possibilitats de falsejament que, si bé no són probables —recordeu, però, el cas de Glozel,— no exclou la facultat d'existència. Es precis repetir que cal una màxima circumspecció en aquestes coses tan delicades, en les quals un error és sempre fàcil si no s'obra amb tota la precaució necessària.

* * *

Aprofitant l'avinentesa de parlar d'aquest camí medieval, cal dir que és utilitzat actualment per la transhumància del bestiar que puja al Pireneu per Sant Isidre i en baixa per Tots Sants. El bestiar, des de Castelltersol baixa a Sant Feliu de Codines, sota el Castell de Montbui, Sant Val'lerià i va a parar al camí també medieval i àdhuc romà, segons el senyor Joan Monllor i Pujalt, que des de Roma anava a Tarragona, el qual trenca a Cardedeu cap a Granollers, Llissà i troba el camí del Castell de Montbui entre can Rabassola i can Cantallops al final de Llissà d'Avall. En aquest indret de Montbui alguns l'anomenen carrerada, cosa poc corrent entre els vallesans, que acostumen anomenar-lo camí ramader senzillament.

Tot sovint trobareu qui es riurà de les vostres activitats, però no en feu cas i aneu seguint. La satisfacció pròpia d'emprar bé la vostra vida serà el premi als anhels vostres. I penseu al mateix temps que el món progressa gràcies a les inquietuds humanes.